

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)



(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๕๗/๒๕๕๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๕๗/๒๕๕๑

ในพระปรมາภไเดยพระมหาภักษัติรัช

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง	บริษัท สแกน อินเตอร์ จำกัด	ผู้ฟ้องคดี
	วิทยาลัยเทคนิคตรัง ที่ ๑	ผู้ถูกฟ้องคดี
	นายพิศ โนรี ที่ ๒	
	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๓	
	นายกมล พินรัตน์ ที่ ๔	
	นายเฉลิม อยู่สิมารักษ์ ที่ ๕	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปักษ์ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๒๑/๒๕๕๗
หมายเลขแดงที่ ๓๖๕๐/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำสัญญา
เลขที่ ๐๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างอาคารเรียนและ
ปฏิบัติการกลาง (อาคารสิรีทักษิณ) คสล. ๕ ชั้น จำนวน ๑ หลัง ณ วิทยาลัยเทคนิคตรัง
ตำบลบ้านควน อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง วงเงินค่าจ้าง ๘๔,๙๗๕,๐๐๐ บาท กำหนดเวลา ก่อสร้าง

/๔๒๐ วัน...

๒๖.๗.๒๕๕๗

๔๗๐ วัน แบ่งงานเป็น ๑๔ งวด โดยเริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในระหว่างการก่อสร้างตามสัญญาจ้างตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ในเขตจังหวัดตรังมีฝนตกหนักมากและเกิดอุทกภัย ในเขตอำเภอเมืองตรัง การเดินทางโดยรถยนต์ถูกตัดขาด ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถลำเลียงวัสดุเข้าพื้นที่ก่อสร้างได้ จังหวัดตรัง ได้ประกาศให้พื้นที่ ๔ อำเภอ และ ๑ กิ่งอำเภอเป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และจากเหตุ ฝนตกหนักทำน้ำท่วมสูงรวมถึงบริเวณโดยรอบที่ทำการก่อสร้างด้วย ทำให้การก่อสร้างล่าช้า และไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ และไม่สามารถทำการก่อสร้างได้เต็มกำลังความสามารถ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการประสบภัยพิบัติจากอุทกภัยเป็นภัยตามธรรมชาติและถือเป็นเหตุสุดวิสัย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอขยายเวลาการก่อสร้างออกไป อีก ๕๙ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จ ตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ตามข้อกำหนดของสัญญา ข้อ ๑๙ ที่กำหนดว่า กรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากการบกพร่องของฝ่ายผู้ว่าจ้าง หรือพฤติกรรมอันนี้อันใดที่ ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไข และข้อกำหนดแห่งสัญญานี้ได้ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติกรรมนัดังกล่าว พร้อมหลักฐาน เป็นหนังสือให้ผู้ว่าจ้างทราบเพื่อขยายเวลาทำงานออกไปอีกใน ๑๕ วันนับแต่วันที่เหตุการณ์นั้น สิ้นสุดลง และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓ การงดหรือการลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาได้ตามจำนวนวันที่เกิดขึ้นจริงเฉพาะกรณี ต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการ (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจาก พฤติกรรมอันนี้อันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไม่อนุญาติการขยายเวลาการก่อสร้าง ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้เหตุผลว่าบังไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัย ต่อมากลับฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนการขอขยายเวลาการก่อสร้างอีกรอบหนึ่ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จ ตามสัญญาและจะดำเนินการเรียกค่าปรับตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนกว่างานจะแล้วเสร็จ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๖๐๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าไม่อนุญาติ การขยายเวลาการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๔๐๐๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งเรื่องไม่อนุญาติการขยายเวลาการก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ในขณะเดียวกัน

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๑๙๙๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ หนังสือ
ที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๒๐๙๗ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๒๑๙๕
ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตามลำดับ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับกรณีสั่งมوبงานล่าช้า
จำนวน ๕๐ วัน ในอัตราวันละ ๘๔,๗๙๕ บาท รวมเป็นเงิน ๔,๒๔๕,๗๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุமัติการขยายเวลา ก่อสร้างทั้งที่เกิด^ก
เหตุสุดวิสัยจากภัยธรรมชาติ เป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้าง ประกอบกับ
ข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มี
หนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยขอให้ด
ค่าปรับทั้งหมดจนครบกำหนดเวลาที่ขอขยายออกไป และในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดี
ได้ขอทุเลาการบังคับค่าปรับไว้ก่อนจนกว่าจะพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้น หลังจากยื่นอุทธรณ์
ได้ແย়คำสั่งดังกล่าวแล้วผู้ฟ้องคดีได้สั่งมوبงานงวดที่ ๙ และงวดที่ ๑๑ ซึ่งตามสัญญาจ้าง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีวงละ ๕,๙๔๕,๒๕๐ บาท โดยต้องหักเงิน^ก
ภาษี ณ ที่จ่าย งวดละ ๔๕๕,๔๙๑.๓๓ บาท ค่าธรรมเนียมโอนงวดละ ๑๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
หักค่าปรับเป็นเงินงวดละ ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับงวดที่ ๙ และงวดที่ ๑๑
ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หักไว้รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๙,๓๔๕.๙๙ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไม่มีสิทธิหักเงินค่าปรับดังกล่าว เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์และได้ขอค่าปรับ^ก
และขอทุเลาค่าปรับไว้แล้ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือคณะกรรมการตรวจการจ้างยังมิได้
วินิจฉัยอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุಮัติให้
ขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ วันที่ ๒๙
กันยายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งตามหนังสือแจ้งให้ชำระค่าปรับลง
วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๓๐
ตุลาคม ๒๕๕๗

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๙ วัน
นับตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป โดยในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับและให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ผิดนัดตามสัญญา

/๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ระงับการเรียกค่าปรับตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงินจำนวน ๔,๒๔๘,๗๕๐ บาท

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนค่าปรับที่หักไว้จากเงินค่าจ้างงานที่ ๙ และงานที่ ๑๑ รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๙,๓๔๙.๙๙ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๕. ให้งดค่าปรับทั้งหมดสำหรับงานก่อสร้างที่เหลือในงานที่ ๑๒ งานที่ ๑๓ และงานที่ ๑๔

ผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว โดยขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทุเลาการบังคับค่าปรับตามหนังสือแจ้งค่าปรับทุกฉบับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้ก่อนจนกว่าคดีถึงที่สุด ซึ่งศาลได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ไม่รับคำขอกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า สัญญาว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการกลาง ณ วิทยาลัยเทคนิคตรัง มีระยะเวลาการก่อสร้าง ๔๒๐ วัน โดยมีข้อกำหนดในสัญญาว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ แต่ในระหว่างทำการก่อสร้างช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ได้เกิดน้ำท่วมจังหวัดตรังซึ่งนับเป็นอุทกภัยที่รุนแรงที่สุดในรอบ ๓๐ ปี และจากเหตุการณ์ฝนตกหน้าท่วมผู้ฟ้องคดีจึงขอขยายเวลา ก่อสร้างอีก ๕๙ วัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือขอขยายเวลา ก่อสร้างจากผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้ขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๙ วัน ต่อมากลับมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๗๖๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดียื่นเอกสารขอขยายเวลา ก่อสร้างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ประกอบกับมีเหตุการณ์ฝนตกหนักมากเกิดน้ำท่วมในช่วงเวลาดังกล่าวจริง จึงเป็นเหตุสุดวิสัยควรขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒๙ วัน และระหว่างวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๓๐ วัน รวมเป็น

๕๙ วัน แต่สำนักอำนวยการซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือเลขที่ กน ๔๙๖/๔๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ว่า จากข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของผู้ควบคุมงานในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๙ และภาพถ่ายบริเวณที่ก่อสร้าง ถึงแม้ว่ามีฝนตกแต่เมืองงานยังทำงานได้บางส่วนและในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีเป็นช่วงฤดูฝนของภาคใต้ จึงไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัยและไม่อาจขยายเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้าง และตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เห็นชอบตามที่เสนอ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาทบทวนการขอขยายเวลาการก่อสร้างอีกรั้งหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๑๒๘๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ส่งหนังสือของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาทบทวน โดยในหนังสือดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยืนยันเห็นควรขยายเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมติของคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างซึ่งแตกต่างจากความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังนั้น ในส่วนนี้หากผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าเสียหายที่เกิดขึ้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายให้ นายอุทัย ลือสกุล ประธานคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างและนายวันโชค บุญย่อง ผู้ควบคุมงาน หารือไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๙ จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติเรื่องการพิจารณาขยายเวลาการก่อสร้างซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๙ ชี้แจงว่า การอนุญาตให้ขยายเวลาการก่อสร้าง เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา สำนักอำนวยการได้มีหนังสือ เลขที่ กน ๖๒๙/๔๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๙ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ว่า ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้หยุดงานในช่วงเวลาที่เกิดอุทกภัยดังกล่าว จึงยังไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัยที่จะขยายเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๑๓ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาแล้วไม่อนุมัติการขยายเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกค่าปรับในอัตราวันละ ๘๔,๗๗๕ บาท เป็นค่าปรับที่สูง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าการกำหนดค่าปรับต้องเป็นไปตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่เคยทากทัวร์เรื่องอัตราค่าปรับในวันลงนามในสัญญาจ้าง แต่กลับยกข้อกล่าวอ้างหลังจากที่ผู้ฟ้องคดี ผิดสัญญาจ้างก่อสร้างแล้ว จึงฟังไม่เข้า นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/คิดอัตราดอกเบี้ย...

คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของวงเงินค่าปรับที่หักไว้จำนวน ๒,๒๐๙,๓๔๙.๙๘ บาท นั้น เป็นการดำเนินการตามระเบียบของทางราชการและตามข้อสัญญา เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญา จึงไม่อาจเรียกร้องค่าเสียหาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงนามทำสัญญาว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการกลาง ณ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้าง อาคารเรียนและปฏิบัติการกลาง (อาคารสิรีทักษิณ) คสล. ๔ ชั้น จำนวน ๑ หลัง ณ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ตำบลบ้านควน อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง วงเงินค่าจ้าง ๘๔,๙๗๕,๐๐๐ บาท กำหนดเวลา ก่อสร้าง ๔๒๐ วัน แบ่งงวดงานเป็น ๑๕ งวด โดยเริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งมอบพื้นที่ทำการ ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้าง อาคารตามสัญญาและได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งหากว่ากำหนดในสัญญาร่วม ๓ เดือน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตั้งแต่้งานงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๑๓ ล่าช้ามาโดยตลอด ในระหว่างการก่อสร้างผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอขยายเวลา ก่อสร้างออกไปอีก ๒ เดือน โดยอ้างเหตุ ฝนตกหนักเกิดน้ำท่วมหนักมากในเขตจังหวัดตรังและจังหวัดใกล้เคียง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถ ข่าวสดอุปกรณ์ก่อสร้างเข้าออกพื้นที่ก่อสร้าง จึงไม่อาจก่อสร้างฐานรากตามแผนปฏิบัติงานได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาจากรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของผู้ควบคุมงานฝ่ายผู้รับจ้าง และฝ่ายผู้ว่าจ้างในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ระบุว่ามีฝนตกเป็นบางวัน มากบ้างน้อยบ้าง แต่คนงานยังสามารถทำงานได้เพราะบริเวณสถานที่ก่อสร้างไม่ได้ถูกน้ำท่วม และในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีเป็นช่วงมรสุมฤดูฝนของจังหวัด ในภาคใต้ จึงเป็นกรณีฝนตกตามฤดูกาลยังไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัย จึงไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดี ขยายเวลา ก่อสร้าง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาบทวนการขยายเวลาการ ก่อสร้าง แต่นายวันโชค บุญย่อง ผู้ควบคุมงาน ก่อสร้างได้แจง ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ จังหวัดตรังมีฝนตกหนัก เกิดน้ำท่วมที่อำเภออย่านา อำเภอโยง อำเภอเมืองตรัง แต่น้ำไม่ท่วมพื้นที่ก่อสร้าง และคนงานสามารถทำงาน ก่อสร้างได้ โดยผู้ฟ้องคดีได้ใช้เหล็กเส้นที่สั่งซื้อไว้ก่อนเกิดน้ำท่วม และสั่งซื้อปูนผสมเสร็จเข้ามาทำการ ก่อสร้างและไม่มีการหยุดงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถือว่าไม่เป็น

/เหตุสุดวิสัย...

เหตุสุดวิสัย จึงไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลา ก่อสร้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว โดยอ้างเหตุท่านองเดียวกันว่า ฝันตกหนักมีน้ำท่วม รถยนต์ไม่สามารถผ่านเข้าออกในพื้นที่ก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถลำเลียงวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างเข้าไปทำงานในพื้นที่ก่อสร้างได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเห็นว่า ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความจริง และขัดแย้งกับรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของผู้ควบคุมงานฝ่ายผู้รับจ้างและฝ่ายผู้ว่าจ้าง ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยืนยันไม่อนุมัติให้ขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งยกอุทธรณ์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทำการทำงานเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และอ้างรายงานจากนายวันโชค บุญย่อง ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ที่ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ จังหวัดตรังมีฝนตกหนัก และมีน้ำท่วมที่อาเภอย่านตาขาว อำเภอโนyo อำเภอเมือง แต่บริเวณสถานที่ก่อสร้างเป็นพื้นที่สูง น้ำจึงไม่ท่วม อีกทั้งคนงานเกือบทั้งหมดได้พากอยู่ในที่พักภายในวิทยาลัยเทคนิคตรังและยังทำงานก่อสร้างได้ตามปกติ จะมีเพียงบางวันที่ฝนตกหนัก คนงานจะย้ายไปทำงานในโรงเรือนแทน ประกอบกับ ก่อนที่จะเกิดน้ำท่วมจังหวัดตรัง ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง เช่น เหล็กเส้น ปูน ทราย และชนสัมภาระที่ใช้ในการก่อสร้างเข้าไปไว้ในพื้นที่ก่อสร้างแล้ว ส่วนคนงานยังคงทำงานต่อไป โดยไม่มีการหยุดงาน ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ประสบภัยพิบัติ จึงไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงยืนยันไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลา ก่อสร้างและมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว โดยอ้างว่า ฝนตกหนักเกิดน้ำท่วม รายนต์ไม่สามารถผ่านเข้าออกในพื้นที่ก่อสร้าง ไม่สามารถนำวัสดุ อุปกรณ์ก่อสร้างตลอดจนสัมภาระที่ใช้ในการก่อสร้างเข้าไปทำงานในพื้นที่ก่อสร้างได้ พร้อมกับ แนบเอกสารและภาพถ่ายน้ำท่วมพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดตรัง แต่เป็นคนละจุดกับพื้นที่ก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงเห็นว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีขัดแย้งต่อ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและขัดแย้งกับรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของผู้ควบคุมงาน ฝ่ายผู้รับจ้างและฝ่ายผู้ว่าจ้าง ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว ไม่อนุมัติการขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงมีคำสั่งยกอุทธรณ์ การที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน ล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับจำนวนวันละ ๔๕,๙๗๕ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้าง จึงถือว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...



โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ชำระค่าปรับและหักค่าปรับจากเงินค่าจ้างแต่ละงวด เป็นการปฏิบัติถูกต้องตามสัญญาทุกประการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องคืนค่าปรับ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เกษียงอยุราชการแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการ จึงขอให้พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการกลางแล้วเสร็จตามงวดงาน แต่ในระยะแรกผู้ฟ้องคดีไม่เข้าใจขั้นตอนการส่งมอบงาน และการตรวจรับงาน ในขณะส่งมอบงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ได้ถือการล่าช้าดังกล่าวเป็นข้ออ้างในการบอกเลิกสัญญาหรือเรียกค่าปรับแต่อย่างใด ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่า พื้นที่ก่อสร้างมิได้ถูกนำหัวมและในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีเป็นช่วงมรสุมฤดูฝนของจังหวัดตรัง จึงเป็นกรณีฝนตกตามฤดูกาล และไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัย จึงไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีขยายเวลาการก่อสร้างตามข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้างหรือตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เนื่องจากในระหว่างทำงานก่อสร้างในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือน ธันวาคม ๒๕๓๕ ได้เกิดฝนตกหนักและเกิดน้ำท่วมสูงที่สุดในรอบระยะเวลา ๓๐ ปี ของจังหวัดตรัง เป็นเหตุให้พื้นที่โดยรอบสถานที่ก่อสร้างมีน้ำท่วมสูงสุด สภาพอากาศเมืองตรังถูกตัดขาด จากการเดินทางโดยรถยนต์ ทำให้รถยนต์ไม่สามารถวิ่งผ่านเข้าออกภัยในพื้นที่ก่อสร้างได้ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถลำเลียงวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างตลอดจนสัมภาระที่ใช้ในการก่อสร้างเข้าไป ก่อสร้างในพื้นที่ก่อสร้างได้ ทำให้ไม่สามารถทำงานได้เต็มกำลังความสามารถและงานก่อสร้าง ล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ จึงถือเป็นเหตุสุดวิสัย อีกทั้งจังหวัดตรังได้ประกาศให้ พื้นที่อำเภอเมืองตรังและอำเภออื่นๆ เป็นพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังได้จัดตั้งศูนย์อาชีวะร่วมช่วยเหลือประชาชนเพื่อชั้นนำตาผู้ประสบอุทกภัย ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๓๕ อีกด้วย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยืนยันว่าเป็นอุทกภัยที่หนักที่สุดในรอบระยะเวลา ๓๐ ปี ตามประกาศของจังหวัดตรังจริง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๖๗๓.๑๒/๑๒๘๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แจ้งเหตุผลประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า จากเหตุกรณี นำหัวมอย่างหนักและสภาพเมืองตรังเกือบถูกตัดขาด รอบเมืองถูกนำหัวม ถนนทุกสาย รถยนต์ไม่สามารถวิ่งผ่านได้นับเป็นอุทกภัยที่หนักที่สุดในรอบระยะเวลา ๓๐ ปี ของเมืองตรัง ผู้รับจ้างไม่อาจทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ เนื่องจากมีปัญหาการขนส่งลำเลียงวัสดุก่อสร้าง

/ชื่อกรณี...

ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการยืนยันว่าเป็นภัยพิบัติตามธรรมชาติ อันเป็นเหตุสุดวิสัยทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำการงานตามสัญญาได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดในความล่าช้าของงานตามข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้างดังกล่าว และตามข้อ ๓๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ทราบถึงสาเหตุดังกล่าว แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเพียงว่าพื้นที่ก่อสร้างน้ำไม่ท่วม คงงานก็ยังทำงานก่อสร้างไม่มีการหยุดงาน ไม่ถือว่า เป็นเหตุสุดวิสัย ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เนื่องจากงานที่คุณงานได้ทำงานในช่วงเกิดเหตุสุดวิสัย ดังกล่าว ส่วนใหญ่จะเป็นงานสูบน้ำออกจากหลุม FOOTING งานปรับแต่งกันหลุมฐานราก งานปรับหน้าดินที่พังทลายอันเกิดจากฝนตกหนักและมีน้ำท่วมขัง งานจัดเตรียมเหล็กดัด ในโรงเรือน แต่คุณงานไม่สามารถทำงานฐานรากได้เต็มที่ในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งที่ผู้ฟ้องคดี มีภาระต้องจ่ายค่าแรงงาน และบริเวณรอบพื้นที่ก่อสร้างการสัญจราทางรถยนต์ถูกตัดขาด โดยสิ้นเชิง จึงต้องถือว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่สมควรจะได้รับการอนุมัติให้ขยายเวลาการก่อสร้างได้ มิใช่เป็นความผิดของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องคืนเงินค่าจ้าง ของงานงวดที่ ๕ และงวดที่ ๑๑ ที่หักค่าปรับไว้รวม ๑,๑๐๔,๖๗๔.๘๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๒๐๙,๓๔๙.๘๘ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งให้ชำระค่าปรับจำนวน ๕,๒๖๘,๔๕๐ บาท และจำนวน ๕,๓๕๓,๔๙๕ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิเสธการจ่ายเงินค่าปรับดังกล่าว เนื่องจากงานก่อสร้าง แล้วเสร็จล่าช้าเป็นเพราะเกิดเหตุสุดวิสัย ประกอบกับในการส่งมอบงานแต่ละงวด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มิได้ส่วนสิทธิในการเรียกร้องค่าปรับในขณะที่ตรวจรับงานงวดดังกล่าว ปัจจุบันผู้ฟ้องคดี ได้ดำเนินการงานก่อสร้างแล้วเสร็จและส่งมอบงานตามสัญญาเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า สัญญาจ้างก่อสร้างระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสัญญาที่มีข้อสัญญา ที่ไม่เป็นธรรมขัดกับพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ได้ทำสัญญารับจ้างก่อสร้างในวงเงินค่าจ้างจำนวน ๘๔,๙๗๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นราคาที่ก่อสร้างโดยปกติเป็นอย่างไร ราคา ก่อสร้างตารางเมตรละ ๗,๒๐๓ บาท แต่เมื่อได้ยอดแบบออกแบบแล้ว เป็นราคาก่อสร้างที่ ๗,๒๐๓ บาท จึงเสียเปรียบในเรื่องราคาค่าก่อสร้าง อีกทั้งกำหนดเวลา ก่อสร้างอาคารเรียนต้องใช้เวลา อย่างน้อย ๒,๐๐๐ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดเวลาการก่อสร้างเพียง ๔๙๐ วัน ทำให้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเสียเปรียบเรื่องกำหนดเวลาการก่อสร้าง จึงขอให้ศาลนำพระราชบัญญัติดังกล่าว มาประกอบการพิจารณาขยายเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการกลาง เลขที่ ๐๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีข้อกำหนดไว้ว่าเวลาการก่อสร้างจำนวน ๔๗๐ วัน นั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำคำเสนอเอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตกลงตามระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ โดยได้ตกลงกันด้วยความสมัครใจทั้งสองฝ่าย มิได้มีการนัดฉล ข่มชู่ หรือบังคับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้ตกลงทำสัญญา และขณะที่ผู้ฟ้องคดีทำใบเสนอราคาและลงนามทำสัญญา ถือว่าผู้ฟ้องคดี ได้ทำความเข้าใจในข้อสัญญาดังกล่าวทุกประการแล้ว จึงไม่ถือว่าเป็นสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาลให้ทำการเพิ่มเติมแล้ว แต่ไม่ได้จัดทำคำให้การเพิ่มเติมยืนต่อศาล ภายใต้กำหนดเวลา

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เนื่องจากมิใช่คู่สัญญาในสัญญา ก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการกลาง (อาคารศิริหักษณ์) ตามสัญญาเลขที่ ๐๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่วนประเด็นเนื้อหาแห่งคดีศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้สิทธิหักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับ ในงานหมวดที่ ๙ และหมวดที่ ๑๑ ของสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการกลาง ตามสัญญา เลขที่ ๐๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๒,๒๐๙,๓๔๗.๘๗ บาท โดยชอบหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องคืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า การงดหรือการลดเบี้ยปรับให้แก่คู่สัญญาหรือการขยายเวลาทำงานตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้อยู่ในอำนาจหัวหน้าส่วนราชการ เนพะในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือ ความบกพร่องของส่วนราชการ (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติกรรมน้ออันหนึ่งอันใด ที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย แต่คู่สัญญาต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ส่วนราชการทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุนั้นสิ้นสุดลง หากมิได้แจ้งจะนำเหตุนั้นมาเพื่อขอค่าปรับเบี้ยปรับ หรือขยายเวลาในภายหลังไม่ได้ ตามคดีพิพาทผู้ฟ้องคดีต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่

๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่เมื่อถึงกำหนดเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่เสร็จ โดยผู้ฟ้องคดี อ้างว่าในจังหวัดตระงและจังหวัดใกล้เคียงเกิดฝนตกหนัก น้ำท่วมถนนหลายแห่งจนรถยนต์ ไม่สามารถวิ่งสัญจรไปมาได้ ทำให้การขนส่งดูอุปกรณ์ก่อสร้างเข้าพื้นที่ก่อสร้างไม่สามารถทำได้ รวมทั้งหลุมก่อสร้างมีน้ำท่วมขังตลอด หลุมดินพังทลายลงจึงเป็นเหตุสุดวิสัย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และฉบับลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ ขอขยายเวลา ก่อสร้าง ออกไป ๕๙ วัน ตามข้อกำหนดของสัญญา ข้อ ๑๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อนุญาต เมื่อผู้ฟ้องคดี ส่งมอบงานงวดที่ ๔ ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงหักเงินค่าจ้างไว้เป็น ค่าปรับจากการส่งมอบงานล่าช้าจำนวน ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท และหักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับ สำหรับงานงวดที่ ๑ จำนวน ๑,๐๑๙,๖๙๙.๒๙ บาท เห็นว่า เหตุการณ์ฝนตกหนักน้ำท่วม เป็นเหตุที่เกิดขึ้นจริง ดังปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดตระงได้ตั้งศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย รวมทั้งหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ได้ลงข่าวน้ำท่วมในจังหวัดตระงอย่างต่อเนื่อง และได้มีการประกาศให้ ๙ อำเภอและ ๑ กิ่งอำเภอในจังหวัดตระงเป็นเขตภัยพิบัติน้ำท่วม เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และประกาศต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ทั้งปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ กิ่งคงมีฝนตกหนักและน้ำท่วมหนักมีความเสียหาย อย่างรุนแรง จึงถือว่ามีเหตุสุดวิสัยและผู้ฟ้องคดีได้ออกขยายเวลา ก่อสร้างตามที่กำหนด ในข้อ ๑๙ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามข้อกำหนด ของสัญญาข้อ ๑๙ แล้ว จึงสมควรค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามจำนวนวันที่เกิดเหตุสุดวิสัย ผู้ฟ้องคดีขอขยายเวลา ก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เหตุสุดวิสัยสิ้นสุดลงแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ รวม ๗ วัน จึงขยายเวลาทำการ ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดี ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดสัญญา คือวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ กำหนดเวลา แล้วเสร็จ จึงเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดี ส่งมอบงาน เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งล่าช้าไป ๑ วัน ต้องชำระค่าปรับตามสัญญาวันละ ๘๔,๙๗๔ บาท คิดเป็นเงิน ๘๓๔,๗๒๕ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักค่าปรับเงินงวดที่ ๔ ไว้จำนวน ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท จึงเป็นการหักค่าปรับเกินไปจำนวน ๑๖๗,๙๔๙.๙๙ บาท ส่วนในงวดที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี ส่งมอบงานล่าช้าไป ๒ วัน ต้องชำระค่าปรับตามสัญญาวันละ ๘๔,๙๗๔ บาท คิดเป็นเงิน ๑,๐๑๙,๖๙๙.๒๙ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หักเงินจำนวน ๑,๐๑๙,๖๙๙.๒๙ บาท ครบถ้วนแล้ว ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับในงวดที่ ๔

/ไว้เก็บจำนวน...

ໄວເກີນຈໍານວນ ១៦៥,៨៥៥.៥៥ ບາທ ຈຶ່ງຕ້ອງຄືນເງິນຈໍານວນດັກລ່າວແກ່ຜູ້ພ້ອງຄົດ ສ່ວນທີ່ຜູ້ພ້ອງຄົດ
ພ້ອງຂອໃຫ້ເພີກຄອນໜັງສືອແຈ້ງໃຫ້ໝໍາຮະຄ່າປ່ຽນລວມວັນທີ ២៨ ສິງຫາມ ២៥៥៥ ລົງວັນທີ ៥
ຕຸລາຄມ ២៥៥៥ ລົງວັນທີ ១៧ ຕຸລາຄມ ២៥៥៥ ແລະລວມວັນທີ ៣០ ຕຸລາຄມ ២៥៥៥ ແລະໃຫ້ຮັບ
ການເຮັກຄ່າປ່ຽນຈໍານວນຮ່ວມ ៥,២៥៥,៥៥០ ບາທ ແລະຂອໃຫ້ດຳກ່າວປ່ຽນສໍາຫຼັບງານວັດທີ ១២
ວັດທີ ៣៣ ແລະວັດທີ ១៥ ນັ້ນ ເຫັນວ່າຫາກເປັນການເຮັກໃຫ້ໝໍາຮະຄ່າປ່ຽນໃນງານງວດທີ ៥
ແລະວັດທີ ១១ ທີ່ສ້າລໄດ້ວິນິຈັຍໄວ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄມ້ຈໍາຕ້ອງວິນິຈັຍໃນສ່ວນນີ້ອີກ ສ່ວນຄ່າປ່ຽນງວດທີ ១២
ງວດທີ ៣៣ ແລະວັດທີ ១៥ ຍັງໄມ້ມີການຫັກຄ່າປ່ຽນໄວ້ ຫົ່ງຜູ້ພ້ອງຄົດຈາກປະປຸງເສົາໄມ້ໝໍາຮະເງິນຕາມທີ່
ຜູ້ຖຸກພ້ອງຄົດທີ່ ៣ ເຮັກໃຫ້ໝໍາຮະໄດ້ ຜູ້ພ້ອງຄົດຈຶ່ງມີໃຊ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນເສີຍຫາຍ
ທີ່ຈະມີສີທີ່ພ້ອງຄົດຕາມມາຕາຮາ ៥២ ວຽກທີ່ນີ້ ແທ່ງພະຣາຊບັນຍຸງຕິດຕັ້ງຄາລປົກຄອງແລະ
ວິທີພິຈາຮານຄົດປົກຄອງ ພ.ມ. ២៥៥៥

ຄາລປົກຄອງໜັ້ນດັ່ນພິພາກໜ້າໃຫ້ຜູ້ຖຸກພ້ອງຄົດທີ່ ៣ ຄືນເງິນຄ່າປ່ຽນສໍາຫຼັບງານ
ງວດທີ ៥ ເປັນເງິນຈໍານວນ ១៦៥,៨៥៥.៥៥ ບາທ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ພ້ອງຄົດ ໂດຍໃຫ້ໝໍາຮະໃຫ້ແລ້ວເສົ້າ
ກາຍໃນ ៦០ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີຄືດສຶກທີ່ສຸດ ແລະໃຫ້ຄືນຄ່າຮຽມນີ້ມາລວມສ່ວນຂອງການໜະຄົດ
ຈໍານວນ ៥,២៥៥០ ບາທ ແກ່ຜູ້ພ້ອງຄົດ ຄໍາຂອ່ນໂກຈານນີ້ໃຫຍກ

ຜູ້ພ້ອງຄົດອຸທະຮົນວ່າ ໃນຮ່ວ່າງການກ່ອສ້າງງານຕັ້ງແຕ່ເດືອນພູຖະຈິກາຍນ ២៥៥៥
ຜູ້ພ້ອງຄົດດຳເນີນການກ່ອສ້າງງານງວດທີ ២ ເປັນການກ່ອສ້າງຫຼາຍຮາກຂອງອາຄາຣ ຫົ່ງໃນເຂົ້າພື້ນທີ່
ຈັງຫວັດຕຽບແລະຈັງຫວັດໄກລ໌ເຄີຍມີຝັນຕາກໜັກແລະມີນໍ້າທ່ວມຄຸນໜໍາຫຼາຍແທ່ງຈົນຮອຍນົດ
ໄມ້ສາມາດດົງສັນຍຸຈໄດ້ ທ່ານໃຫ້ຜູ້ພ້ອງຄົດໄມ້ສາມາດຊັ້ນວັສດຸອຸປະກຣົນໃນການກ່ອສ້າງເຂົ້າພື້ນທີ່
ກ່ອສ້າງໄດ້ ທ່ານໃຫ້ການກ່ອສ້າງລ່າຍ້າໄມ້ເປັນໄປຕາມແຜນງານ ຈັງຫວັດຕຽບໄດ້ປະກາສໄທ້ ៥ ອຳເກວ
ແລະອີກ ១ ກິງຢຳເກວຂອງຈັງຫວັດຕຽບເປັນພື້ນທີ່ປະສົບກໍາພົບຕິດຸກເຈີນຈາກເຫດຸອທຸກກັບ ຈໍານວນ
៥ ຈົບປັບຄືອ ວັນທີ ២៤ ພູຖະຈິກາຍນ ២៥៥៥ ວັນທີ ១៥ ຮັນວາມ ២៥៥៥ ວັນທີ ១៥ ຮັນວາມ
២៥៥៥ ແລະວັນທີ ១៦ ຮັນວາມ ២៥៥៥ ຜູ້ຄວບຄຸມງານກີໄດ້ຮ່າຍງານຜລກການທຳການກ່ອສ້າງວ່າ
ໃນເດືອນພູຖະຈິກາຍນ ២៥៥៥ ມີຝັນຕາກໜັກມາກຕ່ອນເນື່ອງໜໍາຫຼາຍຊ້ວ່າມີຮຸມ ຮວມ ១២ ວັນ
ສ່ວນໃນເດືອນຮັນວາມ ២៥៥៥ ມີຝັນຕາກໜັກກັບຕ່ອນເນື່ອງໜໍາຫຼາຍຊ້ວ່າມີຮຸມຮ່ວມ ១១ ວັນ ໂດຍວັນທີ ២៧
ຮັນວາມ ២៥៥៥ ຍັງຄອງຮຸມວ່າມີຝັນຕາກໜັກ ແລະແມ່ວ່າບໍລິເວັນທີ່ກ່ອສ້າງຝ່ານຈະຫຼຸດຕາກແລ້ວ
ບໍລິເວັນໂດຍຮອບພື້ນທີ່ກ່ອສ້າງຍັງມີນໍ້າທ່ວມສູງ ການກ່ອສ້າງຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜລກຮະທບຈາກການຄມນາຄມ
ເພຣະຕ້ອງຂນສ່ວນສຸດແລະອຸປະກຣົນທີ່ຕ້ອງໃຊ້ໃນການກ່ອສ້າງ ຜູ້ພ້ອງຄົດຕ້ອງສັ່ງຫຼື່ອເຫັນ
ຈາກກຽງເທິງ ນອກຈານນີ້ ຍັງມີຂໍ້ເທິງຈົງຈາກຄ້ອຍຄໍາຂອງນາຍວັນໂຮດ ບຸນຍຸຍ່ອງ ຜູ້ຄວບຄຸມງານວ່າ

/ຮ່ວ່າງເດືອນ...

ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานงวดที่ ๒ (ก่อสร้างฐานราก) ฝนตกหนักต้องสูบน้ำออกจากบริเวณก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีต้องสั่งซื้อวัสดุการก่อสร้างจากกรุงเทพฯ เนื่องจากในจังหวัดตระหง่านไม่มีจำหน่าย และต้องสั่งซื้อรายจากแม่น้ำตระหง่านมาใช้ในการก่อสร้าง เส้นทางถนนเข้าวิทยาลัยเทคนิคตั้งน้ำท่วม ทำให้เกิดปัญหาการขนส่งเหล็ก ทราย และปูนซีเมนต์ ในการเทฐานราก จึงเห็นว่าแม่บ้านรีเวนท์ก่อสร้างน้ำจะไม่ท่วม แต่ผู้ฟ้องคดีต้องอาศัยถนนในการขนส่งเหล็ก ทราย เมื่อประสบอุทกภัยทำให้การก่อสร้างต้องล่าช้าออกไปอีก เหตุการณ์ที่น้ำท่วมอยู่เนื่องความคาดหมายของผู้ฟ้องคดี ที่ไม่อาจใช้ความระมัดระวังตามสมควรและเหมาะสม การหรือวิธีการก่อสร้างที่หลีกเลี่ยงปัญหาน้ำอาจจะเกิดขึ้น และการที่ฝนตกหนักน้ำท่วมจนเกิดอุทกภัย ซึ่งมิใช่ฝนตกในฤดูกาลดังเช่นปกติ ถือได้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจพิจารณา งดหรือลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ตามข้อ ๓๙ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้างก่อสร้าง และผู้ฟ้องคดีก็ได้แจ้งเหตุ ขัดข้องดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลง ในระหว่าง เกิดอุทกภัยผู้ฟ้องคดีมิได้หยุดงาน ได้ดำเนินการก่อสร้างจนแล้วเสร็จและส่งมอบงานครบ ทุกงวดแล้ว ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบงานเห็นว่างานก่อสร้างครบถ้วนถูกต้องตรงตามรูปแบบ ทุกประการและคณะกรรมการได้ตรวจสอบงานไว้แล้ว ผู้ฟ้องคดีประสบเหตุสุดวิสัยตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ จึงขอขยายเวลาทำการก่อสร้างออกไป อีก ๕ วัน นับแต่วันสิ้นสุดสัญญาเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยผู้ฟ้องคดีได้ส่งเรื่อง ขยายระยะเวลา ก่อสร้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ตรวจสอบการจ้างพิจารณา คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างเห็นควรขยายเวลาให้ผู้ฟ้องคดี ๕ วัน แต่เมื่อการเสนอเรื่องการขยายเวลาการก่อสร้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่อนุมัติให้ขยาย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างและผู้ควบคุมงานเป็นผู้อยู่ ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ ได้มีมติให้ขยายเวลาการก่อสร้างได้ ๕ วัน นับตั้งจากวันที่ครบสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามิติดดังกล่าวถูกต้องแล้ว ส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่พิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดี ที่ขอให้ลดค่าปรับทั้งหมดในงวดที่ ๑๒ งวดที่ ๓๑ และงวดที่ ๑๔ นั้น โดยให้เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดี ไม่เป็นผู้เดือดร้อนเสียหาย และหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงมีสิทธิปฏิเสช การจ่ายเงิน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับ ดังนี้ งวดที่ ๑๒ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ (ที่ถูกคือ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หักเงินค่าจ้างไว้เป็น

/ค่าปรับจำนวน...

ค่าปรับจำนวน ๕,๓๕๓,๔๒๕ บาท งวดที่ ๑๓ ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๓,๖๕๔,๐๘๕ บาท และงวดที่ ๑๔ ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๒,๒๙๔,๓๒๕ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกให้ชดใช้เงินค่าปรับสำหรับค่าจ้างงวดที่ ๑๒ งวดที่ ๑๓ งวดที่ ๑๔ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีขยายเวลาการก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ รวม ๓๙ วัน โดยให้นับถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญาคือ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการขยายเวลาการก่อสร้าง ๕๙ วัน นับถัดจากวันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง และให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑,๖๙๙,๔๙๙.๒๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี และให้ศาลมีคำสั่งว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีคำสั่งให้เพิกถอนค่าปรับที่ได้หักเงินค่าจ้างในงวดที่ ๑๒ งวดที่ ๑๓ และงวดที่ ๑๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักไว้โดยไม่มีสิทธิหัก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้รับหมายแจ้งคำสั่งให้ทำการแก้อุทธรณ์โดยชอบแล้ว แต่ไม่ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ตามคำสั่งศาล

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เมื่อศาลมีคำสั่งให้พิจารณาตามรายงานการปฏิบัติงานประจำวันของผู้รับจ้างและผู้ว่าจ้างแล้วเห็นว่ามีเหตุสุดวิสัยให้ขยายเวลาการก่อสร้างได้ ๓๙ วัน ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นพ้องด้วย ประกอบกับเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงธันวาคม ๒๕๕๘ ไม่ได้มีฝนตกทุกวันและฝนตกมากบ้างน้อยบ้าง แต่ก็จะมีค่าน้ำมากไปบ้างในท้องที่ และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอขยายเวลาการก่อสร้าง จึงถือว่าเหตุสุดวิสัยสิ้นสุดลงแล้ว วันที่ ๒๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ก็มีค่าน้ำทำงานปกติ คำพิพากษาของศาลปกครองกลางจึงเป็นธรรม สมเหตุผล ตามสภาพข้อเท็จจริงแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแฉลงการณ์ของตุลาการผู้แฉลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียน ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำสัญญา
เลขที่ ๐๐๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างอาคารเรียน
และปฏิบัติการกลาง (อาคารสีเทาทึบมีปิด) คสล. ๕ ชั้น จำนวน ๑ หลัง ณ วิทยาลัยเทคนิคตรัง^๑
ตำบลบ้านควน อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง วงเงินค่าจ้าง ๘๔,๗๗๕,๐๐๐ บาท กำหนดเวลา
ก่อสร้าง ๔๒๐ วัน แบ่งงวดงานเป็น ๑๔ งวด โดยเริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘
กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างตาม^๒
สัญญาจ้างปรากฏว่าเกิดอุทกภัยฝนตกหนักทำให้น้ำท่วมในจังหวัดตรังและจังหวัดใกล้เคียง^๓
โดยเฉพาะจังหวัดตรังเป็นการเกิดน้ำท่วมหนักในรอบ ๓๐ ปี จนกระทั่งจังหวัดตรังได้มีประกาศ
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ให้ ๕ อำเภอและอีก ๑ กิ่งอำเภอเป็นเขตภัยพิบัติฉุกเฉิน^๔
ซึ่งรวมถึงอำเภอเมืองตรังด้วย และประกาศต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๘
ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการประสบภัยพิบัติจากอุทกภัยเป็นภัยตามธรรมชาติ และถือเป็นเหตุสุดวิสัย^๕
ที่สามารถขอขยายเวลาทำการก่อสร้างได้ ตามข้อกำหนดของสัญญา ข้อ ๑๙ ที่กำหนดว่า กรณีที่
มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้รับจ้าง หรือพฤติกรรม^๖
อันหนึ่งอันใดที่ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ
ตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ได้ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติกรรมดังกล่าว
พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้รับจ้างทราบเพื่อขยายเวลาทำงานออกไปได้ ๑๕ วัน
นับตั้งจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕^๗
ข้อ ๑๓๙ กำหนดว่า การงดหรือการลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือการขยายเวลาทำการ
ตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาได้ตามจำนวน
วันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริงเฉพาะกรณีต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการ
(๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติกรรมอันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย
ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘
ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอขยายเวลาการก่อสร้างออกไปอีก ๕๙ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จ
ตามสัญญาจ้าง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือขยายเวลา^๘
จากผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณา
คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีมติให้ขยายเวลา^๙ ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๙ วัน

/ต่อมา...

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๔๓.๑๒/๗๖๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดียื่นเอกสารขอขยายเวลา ก่อสร้างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ประกอบกับ มีเหตุการณ์ฝนตกหนักมากเกิดน้ำท่วมในช่วงเวลาดังกล่าวจริง จึงเป็นเหตุสุดวิสัยควรขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒๙ วัน และระหว่างวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๓๐ วัน รวมเป็น ๕๙ วัน แต่สำนักอุปการะยการซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ เลขที่ กน ๔๘๖/๔๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ เสนอความเห็นต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ว่า จากข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานประจำวันของผู้ควบคุมงานในเดือน พฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ และภาพถ่ายบริเวณที่ก่อสร้าง ถึงแม้จะมีฝนตกแต่ยังมี คงงานทำงานได้บางส่วน และในช่วงเดือน พฤษภาคมถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีเป็นช่วง ฤดูฝนของภาคใต้ จึงไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัยและไม่อาจขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ฟ้องคดี ได้ทำงานตามสัญญาจ้างและส่งมอบงานถึงงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ และต่อมา ได้ส่งมอบงานในงวดที่ ๙ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จ่ายเงินค่าจ้างให้ ผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้าไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของสัญญา ข้อ ๑๕ ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับจำนวน ๘๔,๗๗๕ บาท ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้า ๑๓ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงหักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท งานงวดที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๕,๓๕๓,๔๒๕ บาท งานงวดที่ ๑๓ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักเงินค่าจ้างไว้ เป็นค่าปรับจำนวน ๓,๖๕๔,๐๒๕ บาท และงวดที่ ๑๔ ส่งมอบเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๒,๒๙๔,๓๒๕ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเหตุการณ์ อุทกภัยเป็นเหตุสุดวิสัยทำให้ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ทั้งทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่สามารถทำงานได้เต็มความสามารถ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องขยายเวลาการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามข้อกำหนดของสัญญาข้อ ๑๙ และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิหักเงินไว้เป็นค่าปรับ จึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครอง

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้สิทธิหักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับในงานวดที่ ๕ และงวดที่ ๑๑ ของสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการกลาง ตามสัญญาเลขที่ ๐๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๒,๒๐๙,๓๔๙.๙๙ บาท โดยชอบหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องคืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้าง กำหนดว่า กรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากการผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้จ้าง หรือพฤติกรรมอันหนึ่งอันใดที่ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย ทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ได้ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติกรรมดังกล่าว พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้จ้างทราบเพื่อขอขยายเวลาทำงานออกไปภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๗ การงดหรือการลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาได้ ตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริงเฉพาะกรณีต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการ (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติกรรมอันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย แต่คู่สัญญาต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ส่วนราชการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุนั้นสิ้นสุดลง หากมิได้แจ้งจะนำเหตุนั้นมาเพื่อของดหรือขอลดค่าปรับหรือขยายเวลาในภายหลังไม่ได้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารเรียน และปฏิบัติการกลาง (อาคารธิร์ทักษิณ) คสส. ๕ ชั้น จำนวน ๑ หลัง ณ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ตำบลบ้านคุน อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง วงเงินค่าจ้าง ๘๔,๘๗๕,๐๐๐ บาท กำหนดเวลา ก่อสร้าง ๕๒๐ วัน แบ่งงานเป็น ๑๕ งวด โดยเริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ แต่ระหว่างการปฏิบัติตามสัญญาก่อสร้างได้เกิดอุทกภัยฝนตกหนัก เกิดน้ำท่วมในหลายจังหวัดของภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดตรังเกิดน้ำท่วมรุนแรงที่สุดในรอบสามสิบปี จังหวัดจึงมีประกาศลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้อำเภอเมืองตรัง อำเภอโน不由 อำเภอเย่านา อำเภอโยง อำเภอเมืองตรัง เป็นเขตภัยพิบัติฉุกเฉิน และได้มีประกาศต่อเนื่องมาจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ จากเหตุการณ์น้ำท่วมหนักผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอขยายเวลาการก่อสร้างออกไปอีก ๕๙ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ໄຊ່ ແລະ ສິນ

ได้รับหนังสือขอขยายเวลา ก่อสร้างจากผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณา คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีมติให้ขยายเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๙ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่าช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคมของทุกปีเป็นฤดูฝนของภาคใต้ การที่ผนวกน้ำท่วมจึงไม่ถือเป็นเหตุสุดวิสัย จึงไม่อนุมัติให้ขยายเวลา กรณีจึงต้องวินิจฉัยว่า เหตุการณ์ผนวกน้ำท่วมในจังหวัดตรัง เป็นเหตุสุดวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องขยายเวลาให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า จากการที่ จังหวัดตรังได้มีประกาศให้ ๔ อำเภอในจังหวัดตรังเป็นเขตภัยพิบัติฉุกเฉิน โดยให้เหตุผล ตามประกาศว่าเกิดอุทกภัยในพื้นที่ และภัยพิบัติดังกล่าวยังไม่สิ้นสุด ทำให้ประชาชนได้รับ ความเดือดร้อนจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเร่งด่วน และนอกจากนี้ จังหวัดยังได้ตั้งศูนย์ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วย และเหตุการณ์น้ำท่วมน้ำทึบในครั้งนี้ก็ได้มีหนังสือพิมพ์ลงข่าวสาร ถึงความเสียหายและความเดือดร้อนของประชาชนอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นได้ว่าเหตุการณ์ ผนวกน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดตรังมิใช่เป็นเพียงหน้าฝนตามฤดูกาล แต่เป็นการเกิดอุทกภัย อันถือได้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่เกิดขึ้นจริง ผู้ฟ้องคดีจึงสมควรได้รับการขยายเวลา ปฏิบัติตามสัญญาตามข้อกำหนดของสัญญาข้อ ๑๗ และตามข้อ ๑๓๒ (๒) ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ คดีมีข้อต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดี สมควรได้รับการขยายเวลาการปฏิบัติตามสัญญาเป็นเวลาเท่าใด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องคืนเงินค่าจ้างที่หักไว้เป็นค่าปรับหรือไม่เพียงใด เห็นว่า จากรายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำวันของผู้ควบคุมงานฝ่ายผู้รับจ้างและผู้ว่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ควบคุมงานบันทึกผลการปฏิบัติงาน ในแต่ละวันว่า ไม่สามารถทำงานหน้างานได้ แต่ทำการสูบน้ำออกจากหลุมฐานรากเพื่อป้องกันการพังทลาย ของหลุมฐานราก และบริเวณหน้างานน้ำท่วมขัง คนงานที่ทำงานมีบางส่วนทำการผูกเหล็ก แต่ไม่สามารถทำงานได้เต็มความสามารถตามแผนงาน และในบางวันได้บันทึกการทำงาน ได้เพียงวันละไม่กี่ชั่วโมง เพราะมีผนวกเกือบตลอดทั้งวัน จากรายงานผลการปฏิบัติงานรายวัน ดังกล่าวปรากฏว่า ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๘ มีวันที่ ๔ วันที่ ๕ วันที่ ๑๑ วันที่ ๒๕ วันที่ ๒๙ และวันที่ ๓๐ เท่านั้นที่สามารถทำงานได้ทั้งหมด และเป็นการทำงานที่หน้างาน ส่วนเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ มีวันที่สามารถทำงานได้เต็มวันและเป็นการทำงานที่หน้างาน คือ วันที่ ๓ วันที่ ๗ วันที่ ๙ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๓ จึงเห็นว่าแม้บางวันไม่มีผนวกน้ำ แต่การที่มีน้ำท่วมขังและต้องสูบน้ำออกจากหลุมตลอดเวลาทำให้ไม่สามารถทำงานที่หน้างานได้

/ทำให้งาน...

ทำให้งานที่ทำล่าช้าไม่เป็นไปตามแผน การเกิดอุทกภัยทำให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน ไม่สามารถทำงานได้เต็มความสามารถที่มี ประกอบกับคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างซึ่งเป็นผู้ควบคุมงานและใกล้ชิดกับเหตุการณ์อุทกภัยก็ได้พิจารณาแล้วมีมิติให้ขยายเวลาทำงาน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๙ วัน จึงเชื่อได้ว่าเหตุน้ำท่วมมีความรุนแรงที่ทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่สามารถทำงานได้ จึงสมควรขยายเวลาทำงานให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ โดยนำวันที่ทำงานได้เต็มวันและเต็มศักยภาพ มาหักออก ในเดือนพฤษจิกายน ๒๕๔๘ จึงควรขยายเวลาทำงานให้ผู้ฟ้องคดี ๒๓ วัน เดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ควรขยายเวลาทำงานให้ผู้ฟ้องคดี ๒๖ วัน รวมเวลาที่ทำงาน ที่ควรขยายให้ผู้ฟ้องคดีทั้งหมด ๕๙ วัน โดยให้ขยายนับแต่วันที่พ้นวันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จ ตามสัญญาจ้าง วันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาคือวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ ต้องขยายเวลาทำการก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ คดีมีข้อต้องนินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หักค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับชอบด้วย ข้อกำหนดของสัญญาหรือไม่ เห็นว่า ข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี กำหนดการคิดค่าปรับไว้ว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังไม่ได้บวกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็น จำนวนเงินวันละ ๘๔,๗๙๕ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงาน ในเมื่อผู้ว่าจ้าง ต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่งเป็นจำนวนเงินวันละ ๕๐๐ บาท นับถัดจากวันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้ จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้า เฉพาะส่วนที่ เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย วรรคสอง กำหนดว่า ในระหว่างที่ ผู้ว่าจ้างยังไม่ได้บวกเลิกสัญญานั้น หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา ต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะเชิญทีมบวกเลิกสัญญาและเชิญทีมข้อ ๑๖ ก็ได้ และถ้าผู้ว่าจ้างได้แจ้ง ข้อเรียกร้องไปยังผู้รับจ้างเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ว่าจ้าง มีสิทธิที่จะปรับผู้รับจ้างจนถึงวันบวกเลิกสัญญาได้อีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาข้อกำหนด ของสัญญาข้อ ๑๕ ดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่าการเรียกค่าปรับกรณีการทำงานล่าช้าจะเรียกได้ นับถัดจากวันที่ครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา ซึ่งกำหนดวันแล้วเสร็จตามสัญญain คดีพิพาทนี้ คือวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ แต่เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยจากการเกิดอุทกภัยในจังหวัดตรัง และศาลมีวินิจฉัยให้ขยายเวลาກ่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกไปอีก ๕๙ วัน วันครบกำหนด

/แล้วเสร็จตาม...

แล้วเสร็จตามสัญญาคือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีสิทธิคิดค่าปรับกรณีทำงานล่าช้าตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบงานทั้งหมดตามสัญญาจะได้กำหนดเวลาส่งมอบงานเป็นวดก์ตาม แต่วันที่กำหนดส่งมอบงานบ่งไม่ใช้วันที่แล้วเสร็จตามสัญญา งานงวดที่ ๙ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ เกินกำหนดระยะเวลา ๑ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีได้จำนวน ๘๔,๗๗๕ บาท เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับสำหรับงานงวดที่ ๙ จำนวน ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท จึงต้องคืนเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท ส่วนงานงวดที่ ๑๑ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เกินกำหนดระยะเวลาที่ได้รับการขยายการก่อสร้าง ๑๒ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑,๐๑๙,๗๐๐ บาท (ค่าปรับคิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เนื่องจากวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้สิทธิปรับในงานงวดที่ ๙ แล้ว) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้สิทธิหักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับถูกต้องแล้ว ส่วนงานงวดที่ ๑๒ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการส่งมอบงานภายหลังระยะเวลาสิ้นสุดสัญญา และขณะนี้ยังไม่พ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้ใช้สิทธิหักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับแล้วผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องขอให้ศาลมีจัดการใช้สิทธิหักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำต้องนิยันในเงินค่าปรับสำหรับงานงวดที่ ๑๒ แต่อย่างใด สำหรับงานงวดที่ ๑๓ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งยังอยู่ในระหว่างสัญญาที่ได้รับการขยายเวลา ก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีสิทธิหักค่าจ้างงานงวดที่ ๑๓ ไว้เป็นค่าปรับ แต่เนื่องจากวันที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นยังไม่มีการหักเงินค่าปรับในงานดังกล่าว และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักเงินค่าจ้างในงานงวดที่ ๑๓ ไว้เป็นค่าปรับแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินค่าปรับในงานดังกล่าว แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะหักค่าจ้างงานงวดที่ ๑๓ ไว้โดยไม่ชอบ ก็เป็นข้อที่มิได้ว่ากล่าวกันมาโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองสูงสุด จึงไม่อาจพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินงานดังกล่าวได้ เพราะจะเป็นการพิพากษาเกินคำขอ และเมื่อได้วินิจฉัยเช่นนี้แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องคืนเงินค่าจ้างที่หักไว้เป็นค่าปรับสำหรับงานงวดที่ ๙ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๐๔,๖๗๔.๙๙ บาท ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินค่าจ้างที่หักไว้เป็นค่าปรับสำหรับงานงวดที่ ๙ เป็นเงินจำนวน ๑๖๙,๙๙๙.๙๙ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

/และให้คืน...

และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีจำนวน ๔,๒๕๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก่คดีพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คืนเงินค่าจ้างที่หักไว้เป็นค่าปรับสำหรับงานงวดที่ ๙ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๑๙,๖๘๙.๙๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาล ในชั้นอุทธรณ์ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชำระภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษานี้ ออกจากที่แก่ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายวรวิทย์ กังคศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิชณุ วรัญญู
ตุลาการหัวหน้าคณะกรรมการศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอมโوخ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฐ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แต่งคดี : นายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์

มีบันทึกประชานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๔๗/๒๕๕๑ หมายเลขอ้าง
ที่ อ. ๔๙๙/๒๕๕๗ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายวรวิทย์ กังศิเทียม ตุลาศาลปักครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรีกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในดันร่างคำพิพากษา
แต่เนื่องจากนายวรวิทย์ กังศิเทียม พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปักครองและวิธีพิจารณาคดีปักครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อ
ในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ



(นายหัสดี วิฑิตวิริยกุล)

ประธานศาลปักครองสูงสุด